

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 61: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. (Individuelt kontaktforsøg, minimumskrav m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 18/11 2002. Betænkning 3/12 2002).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 62: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Ændring af rådighedsreglerne, ændring af reglerne for offentlig jobtræning, nedsættelse af kontanthjælp og introduktionsydelse efter 6 måneder m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 18/11 2002. Betænkning 3/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Nyberegning for dimittender m.fl., forenkling af dagpenge- og aktivperiode, rådighedsregler m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 18/11 2002. Betænkning 3/12 2002).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Bjarne Laustsen (S):**

Det er en ret stor reform, der ligger i de tre omtalte lovforslag. Det er en meget kompleks lovgivning. Det er ikke hele aftalen, der er udmøntet endnu, det kommer senere, da det afventer forskellige myndigheders godkendelse.

Vi vedstår os det forlig, og vi kan se nu, at det var på høje tid, at vi fik lavet det forlig. Det er jo sådan, at regeringen lige har fejret sin 1-års-fødselsdag, og nu begynder ulykkerne at vælte ind over landet.

Kl. 10.35

Det, vi har sagt, er, at denne her regeringspolitik ville føre til højere ledighed, ja, det er rent faktisk det, der er en faktisk kendsgerning. Vi vil få en meget højere ledighed til næste år, og det sker alt sammen på baggrund af regeringens politik.

Den medicin, som borgerlige politikere altid plejer at komme med, er jo, at nu skal der ske stramninger her og der. Derfor har vi forsøgt at få hegnet ind, at der, hvad de forsikrede ledige angår, ikke sker nogen stramninger, for vi er helt overbeviste om, at pisk ikke hjælper til at skaffe flere arbejdspladser.

Derimod: Den tidligere regerings politik havde en lang række værktøjer og incitamenter til at få skaffet folk i arbejde, også hvad de lidt ældre på arbejdsmarkedet angår, hvad jeg skal vende tilbage til. Men vi står altså nu i en situation, hvor en reform af arbejdsmarkedspolitikken også skal passes ind efter, at vi får flere ledige, hvilket vi håber, at man kan håndtere.

Der er folk uden for dette hus, der har været så venlige at gøre op, at de her tre lovforslag indeholder 159 forskellige elementer.

Hvis vi kigger på de reaktioner, der har været ude i samfundet, de henvendelser, der har været til Arbejdsmarkedsudvalget, og de deputationer, der har været, så koncentrerer de sig om en tre-fire forskellige ting. Og der er noget af det, som vi ikke har stået fadder til, men som regeringen har lagt stor vægt på, at den fik igennem,

og det er desværre noget, der vil medføre mere bureaukrati og ikke regelforenklning, som var det, vi gik efter alle sammen. Det er f.eks. i forbindelse med spørgsmål omkring aktivering og hvilke personer, der skal aktiveres i fremtiden.

Der har vi haft sådan i dagpengeperioden, at vi har haft timeopgørelse. Og der er vi enige om, at vi skal have en ensartet opgørelse hele perioden igennem, og det får vi nu, fordi vi går over til ugeopgørelse. I Danmark har vi en række folk, der har en løsere tilknytning til arbejdet, men alligevel har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet i form af havnearbejdere, løsarbejdere, pædagoger, restaurationspersonale osv. Der står vi altså nu i den situation, at selv om de har en fast tilknytning til en arbejdsgiver, så mener regeringen, at de skal aktiveres.

Det har aldrig været Socialdemokratiets hensigt, at man skal aktivere folk, der har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Derfor vil jeg sådan set gerne have, om beskæftigelsesministeren vil komme op på talerstolen under de her forhandlinger og tilkendegive, at det ej heller er regeringens hensigt, at man aktiverer folk, der har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det kan løses på mange forskellige måder. Vi har også fået forslag udefra til, hvordan det her problem kan løses. Man kunne have fortsat med en timeopgørelse i dagpengeperioden. Det ville være uhensigtsmæssigt. Vi kunne have fortsat en timeopgørelse i hele dagpengesystemet. Det kunne løse problemet og medføre den samme regelforenklning, som vi alle sammen går efter.

Man kunne også gøre det sådan, at man sagde, at det udelukkende var de regionale arbejdsmarkedsråd, der vurderede, om man skulle aktivere en person, der en eller to dage om ugen har tilknytning til én bestemt arbejdsgiver. Men regeringen har nu meddelt efter pres, at man vil fastholde de gamle regler om, at folk, der har mindre end 20 timer, skal aktiveres. Jeg vil blive meget glad for at få et tilsagn fra beskæftigelsesministeren om, at man er meget opmærksom på det her problem.

På de tre felter, som jeg vil tale om her, vil vi sådan set hjælpe regeringen med ikke at blive til grin, for det kan den sagtens blive, hvis den efterfølgende kommer i den situation, at den skal til at justere reglerne. Nu, når vi godt ved, at der er et problem, er det bedre at lytte til os inden. Det er jo sådan set derfor, vi har lovbehandlingen.

En anden ting, som medfører et stort bureaukrati, er, at regeringen har ønsket, at det, man

kaldet negative hændelser, altså hvor arbejdsformidlingen mener, at der er et forhold, der skal kigges på, hvilket man så gør i a-kassen og vurderer, om det rummer nogen problemer i forhold til rådigheden, fremover skal sendes ind til Arbejdsdirektoratet. Det er vi vel vidende om, og vi ved også, at størrelsesordenen er en 4.000-5.000. Det var oplyst under forhandlingerne. Det, man ikke oplyste os om, var, at det bureaukrati vil medføre 16 hele årsværk ekstra i Arbejdsmarkedsdirektoratet.

Det er selvfølgelig godt for beskæftigelsen, men jeg var ikke lige klar over, at det var det, regeringen gik efter: At øge den offentlige administration og ansætte folk til kontrol. Jeg troede, det drejede sig om at få ansat nogle ude i det private erhvervsliv, men jeg kan så forstå, at det ikke lige er den vej, det går rundt.

Jeg var meget glad for det tilsagn, jeg fik fra ministeren under førstebehandlingen om, at hvis det var sådan, at der ikke var grundlag for at opretholde den ordening, så var man meget parat til at fjerne de 16 årsværk igen. Det vil vi gerne give tilslutning til.

En anden ting, der har været fremme i debatten, har været spørgsmålet omkring den såkaldt CV-bank. Det er et værktøj, som vi selv, hvis vi havde haft regeringsmagten, også ville have gennemført. Det er et værktøj, der vil hjælpe folk, der både er arbejdsløse og i beskæftigelse, til at få hurtigere tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er også en fordel for arbejdsgiverne og alle de aktører, der er på området, at der er en fælles databank, hvor folks kvalifikationer ligger, så man hurtigt kan søge på dem.

Kl. 10.40

Det, der er spørgsmålet, er, hvor hurtigt sådan noget kan træde i kraft. Vi ved, at der er 645.000 samtaler, der skal foretages inden for kort tid. Og hvor lang tid skal man bruge til at taste sit CV ind på en computer? Hvor meget tid skal der til selv for erfarne folk? Måske en halv time til tre kvarter. Og det siger sig selv, at der vil være nogle, der aldrig har set en computer før, som skal have hjælp til det. Det er altså et ret omfattende arbejde, der skal være her.

Derfor vil vi gerne foreslå her i dag, at ministeren overvejer, om man kunne sige, at i stedet for, at det skal træde i kraft i løbet af en måned, så skal det først træde i kraft den 1. juli. For her står altså også noget med, at noget, vi er fuldstændig enige om, noget, som kan blive en meget, meget stor hjælp, kan risikere at blive vendt til noget negativt, fordi man har travlt med at

komme igennem med det, og Arbejdsformidlingen og alle de forskellige aktører derude har ikke alle ting på plads lige efter nytår.

Så derfor et forslag til ministeren om måske at trække det her frem til den 1. juli, så hele systemet har et halvt år mere til at få bragt alle de her ting på plads.

Der har også været spørgsmål fremme om, hvordan det kunne være, at vi ikke stillede flere krav til arbejdsgiverne i de her forhandlinger. Vi går ikke ind for kvoteordninger eller noget som helst andet, men det er jo klart, at vi i Socialdemokratiet har meget, meget stor fokus på, at det er vigtigt, at arbejdsgiverne, når de påstår, at der mangler arbejdskraft, gør noget ved de 12.000, der går i skolepraktik.

Vi ved også, at andelen af seniorer, det såkaldte grå guld, er meget høj. Der stiller jeg altid det spørgsmål til de arbejdsgivere, der siger, at vi skal af med efterlønsordningen, og at vi skal stramme her og der: Hvornår har arbejdsgiverne sidst antaget folk i aldersgruppen 55-59, og hvordan så det ud, sidste gang der blev afskediget i virksomheden? Var der da en overvægt af folk mellem 55 og 59? Da regeringen i sidste runde var ude at afskedige folk, var der desværre også overvægt af seniorer.

Så det er meget, meget vigtigt, at vi har fokus på det her felt, og at der bliver skabt ordentlige, arbejdsmæssige tiltag, der gør, at folk kan blive ude på arbejdsmarkedet, og at man også efterspørger folk med kvaliteter, hvor dåbsattesten viser mere end 55.

Så er der jo også nogle her, der på det seneste har været ude at tale om efterløn. Der skal jeg bare minde om, at vi altså har et forlig om det. Og fra Socialdemokratiet er det klokkeklart, at det er et forlig, vi mener skal fortsætte. Vi ønsker at skabe ro omkring efterlønsordningen, ikke uro, ved at sige, at når det i løbet af nogle år er indfaset, kan vi kigge på det igen og efter et valg osv., osv. Det vil bare føre til, at folk hamstrer efterløn. Des mere uro, der er omkring efterlønnen, des mere vil folk hamstre. Og det vil igen give en øget usikkerhed og trække folk ud af arbejdsmarkedet.

Så hvis vi kan få ro omkring alle de her ting og lytte til de positive ting, der er kommet i forbindelse med forhandlingerne om »Flere i arbejde« og det lovgivningsarbejde, der er foretaget i udvalgene, ja, så vil vi komme styrket ud af det her. Det vil regeringen også. Hvis den lytter til de to-tre enkelte kritikpunkter, der har været, så

kan det blive en helstøbt reform til glæde og gavn for det danske folk.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er hamrende uenig med Socialdemokratiets ordfører, når man tillægger arbejdsmarkedspolitikken æren eller det modsatte for, hvorvidt arbejdsløsheden stiger eller falder. At der var en stigende beskæftigelse under den forrige regering, skyldes en anden form for økonomisk politik, som var mere ansvarlig end den nuværende. Men at sige, at det er arbejdsmarkedspolitikken, er helt, helt forfejlet. Og hvis det endelig var tilfældet, så forstår jeg ikke, hvorfor Socialdemokratiet gik med i forliget.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge Socialdemokratiets ordfører: Hvad er egentlig årsagen til, at man som forligspart går op og beder om at få ændret fire ting?

Negative hændelser, altså det, at man skal lave dobbeltkontrol – hvis a-kasserne ikke idømmer karantæne, så skal den efterprøves.

Timeopgørelsen med ændring til uger, som rammer alle løsarbejdere, tjenere, havnearbejdere og lign. – hvorfor gik man med til det?

CV-samtaler, som man ved på forhånd vil kvæle enhver sagsbehandler i arbejde, fordi det ikke fysisk kan lade sig gøre – hvorfor gik man med til det?

Og hvorfor gik man med til at lave en arbejdsmarkedsreform for første gang nogen sinde, hvor der overhovedet ikke er så meget som et eneste krav eller en forpligtelse til arbejdsgiverne? Det synes jeg var mere relevant at høre forklaret i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg lyttede med interesse til hr. Bjarne Laustsens tale til os og hæftede mig ved et mærkværdigt udsagn fra hr. Bjarne Laustsens side, som jeg gerne vil bede hr. Bjarne Laustsen om at uddybe. Det var, da hr. Bjarne Laustsen i indledningen af sin tale sagde, at regeringens politik havde ført til en stigende ledighed.

Kl. 10.45

I betragtning af at regeringens økonomiske politik snarere stimulerer beskæftigelsen, herunder tænker jeg ikke mindst på skattestoppets effekt, end det modsatte, og i betragtning af, at regeringen fører en klart vækstorienteret erhvervspolitik, der stimulerer væksten ikke mindst i de små og mellemstore virksomheder,

så vil jeg nok sige, det er bemærkelsesværdigt, at hr. Bjarne Laustsen kan påstå fra denne talerstol, at regeringens politik skulle føre til en stigende ledighed. Det er det modsatte, der er tilfældet.

Så jeg vil gerne bede hr. Bjarne Laustsen om at uddybe den påstand.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, at jeg hverken kan finde hoved eller hale på den socialdemokratiske politik på det her område.

Et af de elementer, som indgår i det forslag, som skal vedtages her, og som Socialdemokratiet har givet tilsagn om, er, at 30.000-35.000 af de absolut dårligst stillede, dem, der ligger alleralteryderst i forhold til arbejdsmarkedet, skal have nedsat deres ydelser. Man spørger Socialdemokratiet: Hvordan kan Socialdemokratiet gå med til det, en drastisk forringelse for denne her gruppe? Så får man svaret: Nå jo, men det er jo, fordi de skal ud og have beskæftigelse, og man skal jo tilskynde, at folk får arbejde osv.

Men samtidig går den socialdemokratiske ordfører herop og erkender, at arbejdsløsheden er stigende. Hvilke muligheder har de dårligst stillede på det danske arbejdsmarked så for at få arbejde i en situation, hvor arbejdsløsheden er stigende? I det forslag, Socialdemokratiet accepterede, ligger i forvejen, at kun 2.000-3.000 vil få arbejde. Det er altså endnu færre. Det vil sige, at det er over 30.000, som vil blive ramt. Er det socialdemokratisk politik?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil sige til hr. Ole Sohn, at der ikke er nogen enkelte elementer, der kan stå alene. En arbejdsmarkedspolitik er et redskab. Både erhvervspolitikken og den økonomiske politik er faktorer, der spiller meget, meget ind på, hvordan og hvorledes det er. Arbejdsmarkedspolitikken tager jo sigte på, hvordan man håndterer folk, der er i en ledighedssituation, hvordan man kompenserer dem, hvilke regler der skal være med hensyn til efteruddannelse osv. Der har vi ført en politik, der har ført til, at flere folk er kommet i arbejde. 110.000 er kommet i arbejde og er kommet væk fra passiv forsørgelse. Det er endda lykkedes os at styrke beskæftigelsen og dermed også arbejdsudbuddet.

Når vi alligevel har sagt ja til at få en ny reform, er det jo også, fordi hr. Ole Sohn ganske

udmærket kender svaret, nemlig at en reform ville se totalt anderledes ud, hvis ikke Socialdemokratiets klare fingeraftryk var sat på den aftale. Det ville have set meget, meget værre ud, hvis ikke vi havde været med. Og et par enkelte elementer i den her aftale er en klar videreførelse af den socialdemokratiske politik, for der er også mange positive elementer i det: det med uddannelseselementet osv., som hr. Ole Sohn kender ganske udmærket.

Hr. Ole Sohn ved jo også, at det er meget, meget svært at stille krav til arbejdsgiverne. Den forrige arbejdsmarkedsreform var jo aftalt af LO og DA selv, og der var der nogle krav til arbejdsgiverne, men dem opfyldte de bare ikke. Det er meget, meget svært at stille krav til arbejdsgiverne. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilke krav SF eventuelt ville stille til arbejdsgiverne i den her situation. Det er jo ikke sådan, at Socialdemokratiet ikke stiller krav til arbejdsgiverne. Det gør vi bare i forhold til anden lovgivning.

Hr. Lars Barfoed siger, at der ikke er sammenhæng i tingene. Jo, der er meget, meget klar sammenhæng i tingene i forhold til den politik, som regeringen fører nu, for den fører til stigende ledighed. Vi har set, at man har haft travlt med at fyre folk i den offentlige sektor. Vi har set vindmølleindustrien, som har været en af de industrier, der har arbejdet for god energi og en god energipolitik, og den har været meget, meget beskæftigelsesfremmende. Mange, mange, mange flere folk, end der har været inden for skibsværftsindustrien, har nu fået arbejde der. Det ser desværre ud til at gå den anden vej. Det er også gældende i forhold til hjemmeservice og en lang række andre områder, hvor man har skåret ned på tilskuddene. Så sådan er det.

Til hr. Søren Søndergaard kan jeg sige, at i Socialdemokratiet går vi ind for, at det altid skal kunne svare sig at arbejde. Og vi vil gerne have lov til at føje til, at det også altid skal kunne svare sig at være organiseret. Det er den bedste måde i forhold til den danske aftalemodel, at man har en klar overenskomstpart ude på det danske arbejdsmarked. Det sikrer imod illegal arbejdskraft og alt muligt andet. Derfor fastholder vi linjen i det her.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er glad for hr. Bjarne Laustsens svar, som bekræfter, at arbejdsmarkedspolitikken i sig selv ikke skaber beskæftigelse, men at arbejdsmar-

kedspolitikken kan være i stand til at kvalificere folk til at tage de job, der måtte komme.

Men så vil jeg gerne spørge Socialdemokratiets ordfører: Når vi er enige om, at det er et spørgsmål om at give bedre kvalifikationer til den enkelte arbejdsløse, hvad er så årsagen til, at man med den her arbejdsmarkedsreform har forringet arbejdsløses uddannelsesmuligheder, sådan at de nu skal gå arbejdsløse i 1 år, før man kan sætte reelt ind med en omskoling?

Vi ved jo, at 30 pct. af alle arbejdsløse ikke finder arbejde af sig selv. Der burde man jo sætte ind. Der er lidt for stort spil mellem ord og handling i reformen, og det tror jeg godt Socialdemokratiet ved. Men det synes jeg bare man skal sige.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg siger tak til hr. Bjarne Laustsen for forsøget på at dokumentere sin påstand om, at regeringens politik fører til stigende ledighed. Det lykkes, som jeg også havde forventet, ikke for hr. Bjarne Laustsen at dokumentere sin påstand.

Det eneste, hr. Bjarne Laustsen kunne finde på at sige, var, at regeringen fyrer offentligt ansatte. Så synes jeg, hr. Bjarne Laustsen skulle tage og læse finanslovsforslaget for det kommende år og finansloven for indeværende år. I indeværende år indebærer finansloven en stigning i antallet af offentligt ansatte på 6.000, og finanslovsforslaget for det kommende år indebærer en stigning i antallet af offentligt ansatte på 3.000.

Så jeg må konstatere, at der ikke er hold i hr. Bjarne Laustsens påstande.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten synes også, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det mål kan jo opnås på to måder. Det kan nås ved at give dem i arbejde bedre vilkår, eller det kan nås ved at skære yderligere ned for dem, der ikke er i arbejde og har allermindst.

Det er den sidste model, Socialdemokratiet har valgt i samarbejde med de borgerlige partier, for hvem den model er helt naturlig.

Hvad er så forklaringen på, at det sker? Jo, vi hører her fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Bjarne Laustsen, at det er, fordi det skal kunne betale sig at være organiseret. Men hr. Bjarne Laustsen må da vide, at mange af de folk, det her rammer, lige præcis er folk, der gerne vil være organiseret, men det er folk, der har en så

ringe tilknytning til arbejdsmarkedet, at de aldrig nogen sinde har fået muligheden for at blive organiseret. De har på grund af de regler, der er opstillet, ikke fået mulighed for at komme ind og blive en del af den organiserede arbejderbevægelse.

Det eneste, der står tilbage her, er så, at hr. Bjarne Laustsen siger, at af hensyn til at sikre Socialdemokratiets fingeraftryk på andre områder er man villig til at ofre de her grupper. Det er jo ikke få grupper. I hr. Bjarne Laustsens eget valgamt skønnes det, at 1.200 ægtepar, 175 enlige og 100 samlevende kontanthjælpsmodtagere vil blive ramt af det her. Det er alvorligt for de folk, der bliver ramt, og det burde ikke være socialdemokratisk politik.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Ole Sohn siger, at uddannelsesmulighederne er blevet forringet med den her reform. Det tvivler jeg meget på. Tværtimod har vi bestræbt os på at give en række nye muligheder og en række nye værktøjer i det her.

Vi er nemlig opsat på, at vi, når samfundet bruger 17-18 mia. kr. på passiv understøttelse, og vi samtidig mangler arbejdskraft inden for andre sektorer, bruger den pågældende ledighedsperiode til at få folk opkvalificeret, så de kan bide sig fast på arbejdsmarkedet.

Derfor har vi lagt vægt på, at vi har bevaret retten til 6 ugers selvvalg, selv om vi må sige, at de ledige ikke står i kø for at bruge de allerede eksisterende 6 uger. Men det, der er lykkedes Socialdemokratiet at få med i den her forhandling, er, at vi har fået 6 uger ovenpå, sådan at man kan kombinere et forløb inden for det første år, hvor den kommer op på 12 uger, hvis man laver det rigtigt derude.

Det vil sige, at de regionale arbejdsmarkedsråd, som skal lave uddannelsespolitikken i forhold til aktivloven, får et bedre værktøj til at komme i gang allerede inden for de første måneder.

Dernæst har vi fået voksenlærlingeordningen gjort permanent. Det betyder, at vi ved, at et af de steder, hvor vi kommer til at mangle arbejdskraft – det er f.eks. inden for social- og sundhedsområdet – vil kommunerne nu få mulighed for at sætte fuld turbo på og få uddannet nogle, for det er sådan, at mange kommuner inden for de næste 10 år faktisk skal udskifte mere end halvdelen af deres medarbejderstyrke på det

område. Det er på tide at komme i gang. Det har vi altså givet nogle gode svar på.

Så hvis nu kommunerne og alle de forskellige aktører derude kommer i gang, er der også muligheder for at udnytte det her.

Jeg ved ikke, hvilken skole hr. Lars Barfoed har gået i, men 14.000 flere ledige, end vi har i dag, er absolut en stigning, og de er altså kommet et eller andet sted fra. Vi kan se, at det stort set er alle grupper. Jeg kan nævne en ret betydningsfuld a-kasse, Dansk Metals a-kasse, som har oplevet en stigning på 1 pct. bare inden for det sidste år. I fremstillingsindustrien og på en lang række andre områder er det altså gået den gale vej.

Kl. 10.55

Til hr. Søren Søndergaard kan jeg sige, at på mange af de her områder har det været sådan, at der for nogle af de personers vedkommende, som hr. Søren Søndergaard omtaler, er et større rådighedsbeløb ved at være på kontanthjælp end ved at være forsikret. Det er det, jeg synes er et skridt i den forkerte retning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg anerkender fuldt ud, at der i aftalen står, at det, for så vidt man kan få en handlingsplan, vil kunne lade sig gøre at få 6 uger ekstra inden for de første 12 måneder.

Men det var jo faktisk en af de ting, vi fokuserede meget på i de forhandlinger, vi var en del af, så det er muligt at lave nogle selektive aftaler, som ikke er offentliggjort, men det får vi måske frem. En af pointerne for regeringen har jo været at spare penge. Det er jo dem, der skal bruges til skattelettelser.

Derfor vil jeg gerne spørge Socialdemokratiet: Hvilke garantier har Socialdemokratiet fået for, at man kan gøre brug af det uden at lave handlingsplaner? Eller er det sådan noget med, at det bliver styret, og så bliver det pludselig økonomisk styret mere end ud fra hensynet til, hvad der er behov for af opkvalificering, omskoing og efteruddannelse af arbejdskraften?

Det er jo det, der er det altafgørende, hvis vi skal sikre at kunne skaffe kvalificeret arbejdskraft til de job, som bliver ledige i løbet af de kommende 10 år.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Bjarne Laustsen undrer sig over, hvilken skole jeg har gået i, siden jeg ikke kan se, at det

er en stigning i ledigheden, når der er 14.000 flere, der er ledige.

Se, jeg har jo på intet tidspunkt anfægtet, at ledigheden er steget. Det, jeg har anfægtet, er den årsagssammenhæng, som hr. Bjarne Laustsen har fremført, nemlig at den stigning i ledigheden skulle skyldes regeringens politik.

Jeg må bare konstatere, at det kan hr. Bjarne Laustsen stadig ikke dokumentere, og der er selvfølgelig den gode grund til, at hr. Bjarne Laustsen ikke kan dokumentere det, at det simpelt hen ikke passer. Tværtimod fører regeringen en vækststimulerende politik, der vil føre til en stigende beskæftigelse her i landet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes ikke, at den socialdemokratiske ordfører forholder sig til det, der er kernen. Det, der er kernen i det, er, at man tager fra de grupper, der er dårligst stillet på det danske arbejdsmarked, og som i øvrigt også i forvejen har de laveste levevilkår. Der tager man fra den gruppe og forringer yderligere.

Det kan altså ikke begrundes med, at det skal kunne betale sig at arbejde. For hvis det skal kunne betale sig at arbejde, kan man jo forringe for alle, der får overførselsindkomst. Hvorfor får vi ikke det argument?

Det ved vi jo godt er den borgerlige regerings argument. Hvorfor ikke forringe arbejdsløshedsunderstøttelsen, så det endnu bedre kan betale sig at arbejde? Det er en forkert vej at gå ud ad.

Det, det selvfølgelig handler om, er, at de, der arbejder, skal have en anstændig løn, men de, der søger arbejde, de, der forsøger at arbejde, men ikke kan få det, bl.a. fordi, som hr. Bjarne Laustsen så rigtigt sagde i sit første indlæg, at arbejdsløsheden er stigende, skal have en kompensation, de er i stand til at leve af.

Den kompensation får de ikke i dag. Med det forslag, Socialdemokratiet støtter sammen med den borgerlige regering, bliver den kompensation endnu dårligere.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er utroligt, som hr. Bjarne Laustsen cykler rundt i det her. Man kan blive helt i tvivl om, hvorvidt hr. Bjarne Laustsen i det hele taget er med i den aftale, som de her lovforslag er en udmøntning af.

Når hr. Bjarne Laustsen bringer vindmølleindustrien ind som et problem, så vil jeg godt spørge: Er det helt forbigået hr. Bjarne Laustsen, hvad årsagen er til, at den sektor har måttet ind og afskedige?

Det andet spørgsmål: Er der noget i den politik, som ikke er fælles gods mellem S og den nuværende regering?

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Alle i denne her sal kan vel huske, at Venstre også var forligspartner i den tredje fase af arbejdsmarkedsreformen. Der husker jeg meget Venstres ordfører, det var tilfældigvis en hr. Jens Vibjerg, som var i opposition ikke bare til sit eget parti, men også til den aftale, man havde indgået.

Jeg synes, vi spiller konstruktivt med. I det udvalg, hr. Jens Vibjerg selv er formand for, kommer der en række deputationer til os, på baggrund af at vi har lavet en aftale, og de siger: Hør nu her engang, hvis I vil lave noget, der er bedre end det, I allerede har lavet, så skal I lytte her. Og der har jeg nævnt de to, tre ting, som vi i det lovforberedende arbejde har koncentreret os meget om.

Det er derfor, jeg siger: Hvis vi skal kvalificere debatten og lytte til det, der kommer op, altså når der er 159 elementer, og der er tre ting, der popper op, som vi lige skal have kigget lidt på, så er det jo ganske fornuftigt, inden vi trykker på knappen ved tredjebehandlingen, at få kigget lidt på de her områder.

Det, der er vigtigt i forhold til vindmølleindustrien, som hr. Jens Vibjerg er inde på, er jo det signal om, at man går i den gale retning; man har stoppet udbygningen af vindmølleparker osv., osv. Og når vi kigger på, hvor mange ledige der bliver, så er det jo i forhold til alle de der varslede opsigelser, der også ligger der.

Så vil jeg sige til hr. Ole Sohn, at det er sådan, at der er en selvvalgt ret til 6 ugers kursus i det første ledighedsår. Dernæst kan man få yderligere 6 uger på en individuel handlingsplan, og det er selvfølgelig kombinationen af det. Noget af det ligger ét sted, og noget ligger et andet sted, men det, der er vigtigt, er, at der er mulighed for at lave en kombination, så vi får 6 plus 6, det giver mange muligheder derude.

Det er jo sådan, at der er penge nok i systemet. Der er et kæmpe overskud, som man ikke engang kan nå at bruge derude i år, og der vil

også være penge til den indsats. Modsat alle andre partier i forligskredsen er Socialdemokratiet ikke gået ind på, at hvis der er et overskud, kan det bruges til skattelettelser. Tværtimod synes jeg, at de her penge er forsvundet ud i den blå luft, fordi man skal bruge et par milliarder kroner mere på passiv understøttelse allerede til næste år, fordi den her omtalte ledighed stiger.

Så vil jeg sige til hr. Lars Barfoed, at hvis man kigger på ledighedsstatistikken, så er det klart og tydeligt at se i forhold til de antal a-kasser, vi har, hvor stigningen er på de enkelte områder, og den kan hr. Lars Barfoed jo kigge lidt på også. Det er stort set inden for samtlige områder, at der er en stigning i ledigheden.

Men når hr. Lars Barfoed så siger, at regeringen fører en beskæftigelsesfremmende politik, kunne vi så ikke bare få nævnt et enkelt område, hvor man fører en politik, der fører til stigende beskæftigelse? Det ville da være utrolig dejligt.

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at i forhold til de omtalte grupper på kontanthjælp er det jo sådan, at det er kommunerne, der skal tilmelde deres ledige, deres kontanthjælpsmodtagere, til arbejdsformidlingen. De mennesker, vi taler om, er jo dem, der kun har ledighed som problem. Og der har vi altså ønsket og helt klart tilkendegivet, at det er vigtigt, at vi forholder os til, at folk har rimelige vilkår, både når de er forsikret, og når de er på kontanthjælp.

Jeg synes, det ville være glædeligt, hvis der var en række partier, der ville bakke op om den tidligere regerings politik, hvor vi havde nogle svar på det, hvis folk faldt ud af dagpengesystemet, servicejob osv. Der håber jeg da meget, at både Enhedslisten og SF også vil være med til i den kommende samling at sige, at vi altså skal have nogle flere værktøjer at give til folk, der har været ledige i lang tid, som har behov for at få et fodfæste på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Bjarne Laustsen sluttede med at tale om, at man ønskede at sikre rimelige vilkår. Kan hr. Bjarne Laustsen bekræfte, at med det forslag, som Socialdemokratiet støtter, vil unge under 25 år, som ikke har kunnet få et arbejde, komme ned på at have 1.400 kr. om måneden, når de har betalt boligudgifterne? 1.400 kr. om måneden, der skal dække mad og tøj og transport, udgifter til jobansøgninger og alle andre udgifter end bolig.

Hvordan forestiller Socialdemokraterne sig, at man skal kunne leve af det beløb? Jeg kan forstå, at de borgerlige partier og Dansk Folkeparti går med til at skære så dybt i de sociale ydelser, men hvordan i alverden kan Socialdemokraterne finde på, at unge skal ned på så lave ydelser? Hvordan har man tænkt sig, at de overhovedet skal leve? Eller skal vi til at have sådan nogle særlige afdelinger på hospitalerne, hvor man kan komme ind og blive fedet op, når man er blevet syg af ikke at have penge til mad?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er utroligt, som hr. Bjarne Laustsen hælder vand ud af ørerne uden at sige noget som helst. Jeg fik ikke ét eneste svar på mine spørgsmål.

Kl. 11.05

Med hensyn til problemerne omkring afskedigelserne i vindmølleindustrien, er det ikke det amerikanske marked, der er skyld i det? Og er vindmøllepolitikken ikke fælles gods?

Det vil jeg godt have et klart svar på fra hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at her er ét af de klokkeklare eksempler på, at Socialdemokratiet har gjort en forskel ved at være med i de her forhandlinger.

Vi kendte alle sammen udgangspunktet, som var, at regeringen har en politik, der siger, at alle unge under 30 år skal have en uddannelse, og ellers skal de have en kontanthjælpsydelse, der er på SU-niveau. Har vi fået det? Nej, det har vi ikke fået.

Så har vi undgået, at vi fik halve dagpenge for de 25-29-årige – helt klart et eksempel på, at det kan ses, at vi har været med.

Dernæst går jeg også ud fra, at Enhedslisten er enig i, at de unge mennesker skal have en uddannelse. Og der har vi altså grupper under 25 år, der er på kontanthjælp, som er i den situation, at de måske er stoppet med deres uddannelse eller har mistet deres arbejde eller andet, og så går man tilbage i systemet, og så skal man have en hjælp. Der har vi sørget for, at den kan man bibeholde i 9 måneder.

Hvis vi alle sammen er enige om, at man skal have en uddannelse, så er der altså så gode muligheder for optag i det ordinære uddannelses-system, at der ikke vil være nogen, der kommer

ned på den lave ydelse, som fru Line Barfod taler om. Det er jo den virkelige kendsgerning.

Vi hørte også alle historierne om, hvad der ville ske, da man lavede ungeindsatsen i 1997, og der var stort set ingen, der blev ramt af det. Så vi har ikke nogen problemer i forhold til det felt.

Så vil jeg sige til hr. Jens Vibjerg, at det er helt klart og tydeligt, at man har sendt et signal om, i hvilken retning det er, vi skal gå. Meget af det er fælles gods, det er helt klart, men der er også sendt et signal om, at man stopper udbygningen af vindmøleparker, og det er jo en kendsgerning, at man nedjusterer forventningerne til vindmølleindustrien, og de, der har aktier i den, må lide med den sandhed også i dag.

Formanden:

Nu tror jeg ikke, vi skal længere ind i vindmølleindustrien, end vi allerede har været.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal nok lade være med at sige noget om vindmøller.

Men jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man kan argumentere for, at for at der ikke er andre grupper, der skal ned på lave ydelser, så accepterer man, at de unge under 25 år skal klare sig for så lidt.

Med 1.400 kr. om måneden er vi nede på 30-35 kr. om dagen til mad. Hvordan skal man få en sund og nærende kost for 30-35 kr.? Én ting er, at man måske kan klare sig uden nyt tøj i noget tid, men med 30-35 kr. om dagen, hvordan får man en sund og nærende kost, så man har overskud til at gå i gang med en uddannelse, finde en uddannelse, finde ud af, hvad det er, man kan klare? Hvordan skal man være i stand til at søge arbejde, hvis nu man ikke tilhører en af dem, der er i stand til at tage en uddannelse, men har behov for at få et godt arbejde i stedet? Hvordan gør man det, hvis man ikke har penge nok til at leve for?

Vi er begyndt at få henvendelser fra en del, som er på den ungedydelse, der er i dag. Den er 500 kr. højere, så der har man 1.900 kr. om måneden, det er heller ikke mange penge, men nu skal de altså helt ned på 1.400 kr.

Hvordan forestiller Socialdemokraterne sig, at man skal leve af det? Man er med til at stemme for det, så må man også kunne sige til folk, hvordan skal de leve af det.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis vi nu sørger for at holde folk i gang, kommer man aldrig i den der situation, som fru Line Barfod taler så meget om.

Hvordan går det til i dag, at de unge mennesker kommer i arbejde? Hvordan kan det være, at de kommer i gang på et gymnasium, hvordan kan det være, at de kommer i gang med en uddannelse osv.? Er vi ikke enige om, at de her unge mennesker skal have en uddannelse, og at det er der perspektiv i?

Det der gamle ordsprog om, at ledigheden er roden til alt ondt, synes jeg faktisk ganske udmærket om, for det er da helt tudetosset, at vi har de unge mennesker til at gå og intet som helst foretage sig.

Der er altså en række kommuner, der gør alt for lidt. Der er nogle, der laver produktionsskoler osv., og det er godt; der er kommet lovforslag om, at man kan uddanne sig dér, det er godt. Men det er altså meningen, at de unge mennesker skal have en uddannelse. Om den er boglig eller faglig skal jeg ikke gøre mig klog på i det her indlæg, men det er vigtigt, at de kommer i gang med noget for at kunne blive fastholdt på arbejdsmarkedet på længere sigt.

Regeringens oplæg var helt klart og tydeligt pisk og atter pisk og kun pisk.

Dér har vi fået det lavet sådan, at det først er efter 9 måneder, og med alle de optag, der er på vores ganske udmærkede uddannelsesinstitutioner, er det intet problem. Det største problem, vi har i den forbindelse, er, at vi allerede har 12.000 unge mennesker, der har hobet sig op i systemet, som ikke kan få en elevplads derude.

Kl. 11.10

Formanden:

Fru Line Barfod, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at der jo ikke er nogen, der er uenig i, at det allerbedste ville være, hvis ingen unge var henvist til kontanthjælp, hvis der var arbejde til dem, eller der var nogle gode muligheder for uddannelse. Men det er der bare ikke altid. Hr. Bjarne Laustsen har lige selv stået og diskuteret, at arbejdsløsheden er stigende. Hvorfor er det de unge, der skal undgælde for det?

Så siger hr. Bjarne Laustsen som argument for at skære ned på ydelsen til de unge, at kommu-

nerne gør for lidt. Det vil sige, at man konstaterer, at kommunerne gør for lidt for at få de unge i gang, og derefter straffer man kommunerne ved at skære ned på ydelserne til de unge, så de skal sulte. Hvad tror man mekanismen er? Vil de sultne unge så begynde at gå op og stjæle fra kommunen, eller hvordan kommer det til at ramme kommunen, at man skærer ned på de unges ydelser?

Hr. Bjarne Laustsen mangler at forklare de unge: Hvordan skal de klare sig for 1.400 kr. om måneden? Hvad skal vi svare på de henvendelser, der kommer fra folk, der ikke kan overleve, eller fra familier, der ikke har råd til at betale for deres voksne børn, der er flyttet hjemmefra?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo sådan, at i vores uddannelsessystem har vi frit optag. Det står jo de unge frit for at gå i gang med et uddannelsesforløb. Vi har altså nogle, der af forskellige årsager har valgt at sige fra og melde sig på socialkontoret og har bedt kommunen om at få kontanthjælp. Efter min mening er det det dårligste sted, man kan opholde sig.

Derfor har vi også indrettet det sådan her i lovgivningen, at efter 3 måneder skal kommunen give et tilbud til den unge. Der ligger altså en klar forpligtelse for kommunen til at gøre en indsats for at få de unge mennesker i gang med et uddannelsesforløb, det kan være en produktionskole eller noget andet – det ligger der helt klart her – og først 9 måneder derefter kan man få den situation, som fru Line Barfod bekymrer sig om. Jeg tror, at hvis man laver det rigtigt, kommer der slet ikke nogen af de her situationer, og så er problemet løst.

Formanden:

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Da regeringen fremlagde sit forslag til arbejdsmarkedsreformprogram, tilkendegav SF, at vi var indstillet på at forhandle reformen ud fra den betragtning, at vi før valget meget ofte var enige med Venstre og De Konservative i kritikken af den eksisterende arbejdsmarkedsreform for at bruge for mange kræfter på bevidstløs aktivering, for at bruge for mange kræfter på bureaukrati og elementer, som ikke gav noget som helst reelt for den enkelte arbejdsløse.

Det var med det udgangspunkt, vi gik ind i forhandlingerne, fordi vi havde en fælles opfattelse af, at der skulle mere kvalitet ind i aktiveringen, og at der skulle gives bedre muligheder for, at den arbejdsløse skulle få en kortere vej fra ledighed til arbejde.

Vi gjorde også klart fra starten, at elementer, som ville forringe forholdene for de arbejdsløse, de folk, som i forvejen er dårligt stillet, ikke var noget, vi interesserede os for. Og det var på den baggrund, vi gik i gang med forhandlingerne.

Jeg vil gerne tilkendegive her, at jeg synes, at de forhandlinger, vi havde med ministeren og med Venstre og De Konservative, foregik på et reelt og fair grundlag, sådan at begge parter vidste, hvilke tangenter vi spillede på, og det vil jeg gerne kvittere for.

Jeg vil selvfølgelig også gerne kvittere for – det er måske også lidt til Socialdemokratiets ordfører – at man har fundet anledning til at permanentgøre det gamle forslag, som bl.a. SF har stillet og har fået med i de forrige finanslovaftaler under den forrige regering, om voksenlærlingeordningen, og at man nu alle sammen kan se, at det er et godt element. Her ligger der noget reelt, her kan man give folk en kompetencegivende uddannelse, som både de selv og samfundet har brug for.

Når vi ikke kan stemme for forslaget og har stillet en række ændringsforslag her til anden behandling, hænger det bl.a. sammen med, at vi synes, at de ting, som er de negative, er blevet de fremherskende.

Vi mener faktisk, at når vi er i den situation, at 70 pct. af de folk, som bliver arbejdsløse, selv kan finde arbejde inden for det første år, så er det udmærket, men vi har beviseligt 30 pct., som ikke gør det. Og her er det jo en arbejdsmarkedsreforms allerfornemste opgave at være med til at sikre, at der så hurtigt som overhovedet muligt sættes ind med efteruddannelse, omskoling og videreuddannelse.

Kl. 11.15

Her har man så valgt, givetvis af økonomiske grunde, at gå en anden vej og sige: Vi venter med at sætte noget reelt i gang, indtil der er gået et år, sådan at man betaler dagpenge et helt år, og så skal man inden for de efterfølgende 6 måneder have en handlingsplan, dvs. reelt 1½ år. Specielt hvis ledigheden stiger, vil der jo ske det, at man af nogle økonomiske bevæggrunde går længere og længere ud mod grænsen.

Det finder vi grundlæggende er forkert, fordi det er en dårlig investering af samfundets mid-

ler at lade folk gå arbejdsløse, uden at de skal foretage sig noget. Når vi ved – og det er alle Folketingets partier enige om – at vi i løbet af de kommende år ser de store årgange forlade arbejdsmarkedet og færre komme ind, er der behov for, at vi gør en ekstraordinær indsats for at sikre, at de 150.000, der i dag er arbejdsløse, kommer ind på arbejdsmarkedet.

Det gør de altså ikke, medmindre vi foretager en aktiv indsats for omskoling og efter- og videreuddannelse. Derfor har vi været imod den forringelse, vi finder der er af uddannelsessiden.

Så er der spørgsmålet, om det fremmer beskæftigelsen at træde på folk, der i forvejen ligger ned, ved at sænke ydelserne. Det er jeg ikke helt sikker på er den rigtige måde at gøre det på. Ud over at jeg finder, at det er usmageligt, er jeg heller ikke sikker på, at det rent arbejdsmarkedspolitisk er den rigtige måde at gøre det på.

Vi ved, at den bedste måde at få folk engageret på er ved at behandle dem positivt. Derfor er det et spørgsmål om at give nogle aktive muligheder for, at også folk på kontanthjælp kan komme ind i jobtilbud, men så sandelig også i nogle uddannelsesaktiviteter, som kan sikre, at de kan få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Så er der en række konkrete forslag, og dem vil jeg godt forholde mig til her til sidst. Noget af det, som har været meget kritiseret, både før lovforslaget blev førstebehandlet, og mellem første og anden behandling, har været forslaget om at ændre det fra timeopgørelse til ugeopgørelse, for det vil jo få den effekt.

Nu har jeg lagt mærke til, at ministeren i et svar til udvalget har tilkendegivet en fortolkning af, hvordan ministeren vil se på det. Det er klart, at det er en hjælp, at man vil fortolke det lempeligt, men loven burde jo indrettes sådan, at den var hensigtsmæssig. Og det er ikke hensigtsmæssigt at bruge ugeberegninger over for et arbejdsmarked som det danske, hvor vi har adskillige områder, hvor der ikke er fuld beskæftigelse.

Vi har pædagogmedhjælperområdet, tjenerområdet, havnearbejderområdet og en lang række områder, som i dag fungerer, og som fungerer til stor gavn for samfundet. At skulle begynde at tage folk ud af de funktioner og sætte dem i aktivering, er helt håbløst. Derfor mener jeg, at man som minimum bør fastholde de nuværende regler om timeopgørelser – det er det, som SF og Enhedslisten har stillet ændringsforslag om – eller endnu bedre, hvis man kan blive enig om

det, at foretage en konsekvent timeopgørelse. Det ville være en administrativ lettelse.

Så var der spørgsmålet om de negative hændelser, som det så smukt hedder. Det betyder oversat til dansk, at hvis de i a-kasserne, som i dag har administrationen og vurderingen af rådighedsbegrebet, ud fra det kendskab, de nu har til sagen, vurderer, at der ikke er tale om, at man har brudt rådighedsreglerne, så skal de sende sagen ind til nogle nye embedsmænd, som skal ansættes i statsadministrationen, og de skal så efterprøve det endnu en gang. Det er kun, hvis a-kassen af sig selv på forhånd idømmer et medlem en karantæne eller en sanktion, at sagen ikke skal sendes ind. Men hvis de formaster sig til at give et medlem ret ud fra sagens sammenhæng, skal den efterprøves.

Det er en fuldstændig forfejlet måde, en utrolig mistænksom måde at behandle et a-kasse-system på, som har fungeret så godt, som tilfældet er, og som faktisk fungerer bedre og bedre ifølge den seneste undersøgelse, som er lavet af deres effektivitet.

Og så til det med CV-samtalerne hver tredje måned. Jeg synes i princippet, at det er rigtigt, at man bliver holdt til ilden, at man får råd og vejledning, og at man i AF-systemet har økonomi til at sætte i gang med uddannelsesaktiviteter hos andre aktører. Men jeg savner et svar på: Hvordan har man overhovedet forestillet sig, at man kan gennemføre de samtaler hver tredje måned med det antal arbejdsløse, der findes i dag? Det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre fysisk.

Derfor vil jeg gerne spørge regeringen: Hvor mange ekstra medarbejdere forestiller man sig, at der skal ansættes i AF-systemet for at kunne klare opgaven? Og hvor mange midler vil man give ekstra i tilskud til a-kasserne eller de andre aktører, som overtager opgaven? Man kan jo ikke bare tage det ud af den blå luft, når man pålægger dem nogle nye opgaver.

Det sidste, jeg vil komme ind på, er en mangel, som jeg mener er generel i forslaget. Der er ikke nogen som helst fordringer til arbejdsgiverne. Jeg er meget med på, at det ikke nødvendigvis er en løsning at lave kvoter, men når man ensidigt laver konkrete negative initiativer over for den ene part, altså den arbejdsløse, som for så vidt er uskyldig i at være i den situation, og så ikke samtidig forpligter både de private og de offentlige arbejdsgivere, så er det, at man tilter arbejdsmarkedspolitikken, og så går det galt.

Kl. 11.20

Jeg har forsøgt at få en forklaring fra Socialdemokratiet – jeg har ikke fået den endnu; det kan være, jeg kan nå at få den, inden vi går til tredje behandling – på, hvad årsagen er til, at de i den grad er gået med til at lave en arbejdsmarkedsreform, hvor man alene fokuserer på at gøre livet mere besværligt for folk, der i dag er uden arbejde. Det forstår jeg ganske enkelt ikke.

Selv om jeg godt kender systemet herinde, skal jeg alligevel appellere til Folketingets medlemmer hver især – for man skal jo tage personlig stilling, når man trykker på knappen – om at stemme for de af SF og Enhedslisten stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil stille et meget enkelt spørgsmål til hr. Ole Sohn, som jeg håber jeg kan få et svar på. Det er: Hvor lang tid vil der gå, inden SF accepterer den aftale, der nu er lavet?

SF har også været imod alle andre aftaler. Det er helt almindeligt. Det ville være meget overraskende, hvis man havde været for. Men lige så snart vi har lavet en aftale, er man kommet efterfølgende og har sagt: Vi vil gerne med i forhandlingerne om det næste gang. Derfor er det da interessant, hvor lang tid det er, der skal gå, inden man accepterer den her aftale, inden man synes, den er i orden. Det er da underligt bare at være imod.

Jeg har også noteret, at både SF og Enhedslisten i betænkningensbidraget roser enkelte elementer af aftalen. Det vil jeg selvfølgelig gerne kvittere for. Det er faktisk nogle dele, vi har fået med. Men det er da ret interessant, at man altid på forkant er imod i stedet for at gå med. Det kunne jo træffe, at vi havde fået en bedre aftale, hvis SF også havde været med, men man valgte altså ikke at være med og forbeholdt sig retten til at være kritisk. Efterfølgende kommer man som regel altid – det viser historien med både arbejdsmarkedsforlig og efterlønsforlig – og så synes man, at det i øvrigt er ganske udmærket, men dengang det skete, var man ikke med.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Ole Sohn: Det var et flot show, der blev vist under den socialdemokratiske ordfører, men det var ikke noget værdigt show. Hvis det handler om, at man sådan set ønsker at bygge diger omkring arbejdsløshedsforsikringsystemet, så skulle man i stedet for have stillet sig

herop og have sagt: Vi anerkender den indsats, der er gjort fra Socialdemokraternes side for i en meget utryk tid, der venter os, at sikre, at der er skabt diger omkring forsikringssystemet. Men det var ikke det, hr. Ole Sohn kom med.

Jeg var også meget skuffet over hr. Ole Sohns indlæg her. Man talte om, at de ledige får forringelser. Hvad er det for nogle ledige, der får forringelser? Hvad er det for nogle, der efter den 1. januar, når vi har vedtaget den her lov, der får deres ydelser sat ned? Hvis man mener, at det er dem, der får langt over maksimumdagpenge eller over 82 pct., det handler om, så mener jeg, man går forkert i byen, og så har man ikke forstået, hvad arbejdsløshedsforsikringssystemet er.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Blot en enkelt lille forbrugeroplysning til min gode kollega og navnebroder: Der er faktisk ca. 35.000 af de arbejdsløse, der får nedsat deres ydelse, med den aftale, som Socialdemokratiet og den borgerlige regering har indgået. Det er sådan set bare en forbrugeroplysning.

Så til spørgsmålet om digerne omkring a-kasse-systemet. Jeg er meget optaget af a-kasse-systemet, det tror jeg de fleste her i salen ved, men jeg vil aldrig kunne komme i en situation, hvor det at forsvare et system bliver det altafgørende. Det, der må være det altafgørende, er de mennesker, der er bag systemet, og når man laver en arbejdsmarkedsreform, er det afgørende: Stiller man den arbejdsløse i en bedre situation for at komme hurtigere tilbage på arbejdsmarkedet på et bedre og mere kvalificeret grundlag eller ej? Det tager jeg stilling til, og det mener jeg ikke er sikret med forlignet her.

Kl. 11.25

Så vil jeg gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at vi anerkendte – det sagde jeg faktisk også i ordførertalen – denne regering i modsætning til den forrige, fordi den inviterede SF med til forhandlingerne, og det har jeg kvitteret for, og det er foregået på et meget fair grundlag. Men det er klart, at når vejene skilles, så er det, fordi vi kom til de punkter, hvor vi var uenige. Så må man gøre op med sig selv, hvad man synes. Derfor forstår jeg heller ikke, hvorfor Socialdemokratiet var så ivrig efter at holde SF og Dansk Folkeparti ude af de fælles forhandlinger.

Og Socialdemokratiet har ret. Måske kunne vi have nået længere, hvis vi havde siddet ved det samme forhandlingsbord.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Vi lever jo i forbrugeroplysningens tid, og derfor kan jeg sige til hr. Ole Sohn, at i forhold til den tredje fase forsøgte vi faktisk at lukke SF ind i varmen, fordi man accepterede vilkårene.

Men da var det på grund af Venstre og De Konservative, fordi de havde en anden opfattelse af, hvad et forlig var. Da var det pludselig sådan, at man ikke måtte have lov at lege med. Vi ville meget, meget gerne have SF med. Men nu da beskæftigelsesministeren og regeringen var kommet til at skyldte Dansk Folkeparti en hel masse for alle de vederstyggeligheder, man har lavet i forbindelse med nedskæring på arbejdsmiljø, havde man lovet, at de skulle træde til her, og derfor blev de inviteret meget tidligt om morgenen, da vi andre var færdige med at lave forliget. Det er den skinbarlige sandhed om det.

Vi kan jo ikke fastholde SF i forhandlingerne, når man har sagt, at man ikke kan deltage.

Jeg vil gerne høre hr. Ole Sohn, om det er rimeligt, at nogle grupper, som ikke er forsikrede, har et højere rådighedsløb end folk, der betaler deres kontingent til en fagforening og en a-kasse og til deres efterløn. Er det rimeligt, at det er sådan? Hvis det ikke er tilfældet, er det jo lønnen eller understøttelsen, der er for lille.

Her har vi, så vidt jeg husker, stadig væk et forlig i forhold til satspuljen om, hvordan understøttelsens størrelse og reguleringen af den skal være, og det har vi jo sammen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Ole Sohn: Den går altså ikke. Den går ikke at stå og sige, at jeg vil bevare systemet for enhver pris. Det tror jeg ikke der er nogen der vil. Jeg vil bevare et system, når det drejer sig om mennesker og deres rettigheder. Og jeg mener i allerhøjeste grad, at det forsikringssystem med arbejdsløsheds-kasser, som vi har, er et system, der netop handler om at bygge diger omkring mennesker.

For hvad er det, hr. Ole Sohn kan læse hver eneste dag i avisen, sidst fra Finansrådet, som taler om, at understøttelsen er for høj i Danmark? I vismændenes rapport kan man også læse om det. Hvad er det, Socialdemokratiet har været med til sikre? Vi ved også, hvad de borgerlige politikere sagde, før de indgik den her aftale. Der var jo også tale om nedsættelser. Jeg mener i allerhøjeste grad, vi har sikret mennesker.

Og angående de 35.000 glæder jeg mig til at høre svaret på hr. Bjarne Laustsens spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er da glad for, at hr. Ole Vagn Christensen anerkender, at der er forskel på at være arbejdsløs i dagpengesystemet og i kontanthjælpssystemet. Jeg har ikke givet udtryk for, at man har nedsat ydelserne for folk, der er i a-kasse-systemet. Jeg sagde faktisk – jeg mener oven i købet, at jeg sagde det ordret – at det var arbejdsløse på kontanthjælpsydelse, der blev sat ned, og her er der altså 35.000, der får deres ydelse sat ned.

For det første mener jeg, det er en forkert måde at løse problemerne på at sætte folk ned i ydelse, og for det andet har SF været fuldstændig enig med Socialdemokratiet i, at de ydelser skulle der ikke røres ved. Socialdemokratiets ordfører, hr. Jan Petersen, sagde krystalklart forud for forhandlingerne, at det blev uden Socialdemokratiet. Det tog jeg selvfølgelig for pålydende, og jeg sagde til ministeren – det var ikke, fordi hr. Jan Petersen sagde det, men fordi jeg var enig – at den samme holdning havde vi, vi var enige med Socialdemokratiets ordfører, hr. Jan Petersen: Der skal ikke skæres i kontanthjælpsydelserne.

At hr. Ole Vagn Christensen så siden hen har ændret opfattelse, skal jeg vel ikke lastes for.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er glad for den bemærkning, hr. Ole Sohn kom med om arbejdsløshedsforsikringssystemet. Det er jo det, der er det væsentlige, det er jo det, der betyder noget for alle disse mange tusinde mennesker.

Når vi så snakker om kontanthjælpsmodtagere, mangler vi stadig svaret på hr. Bjarne Laustsens spørgsmål, men jeg kan stille det her: Er det rimeligt, at man kan få højere ydelser på kontanthjælp, end man kan i arbejdsløshedsforsikringssystemet, når man kun har ledighed som problem? Derved lægges der jo sådan set op til, at man kan undergrave hele forsikringssystemet, og hvis hr. Ole Sohn mener noget med det, han siger om at bygge et værn op omkring forsikringssystemet, betyder det også, at den slags utilsigtede virkninger ikke skal kunne forekomme. Det går jeg ud fra vi er enige om.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg var meget glad for hr. Ole Sohns bemærkning om, at der ingen grund er til at hidse folk op ude i fagforeningerne og i a-kasse-systemet osv., for selv om der kommer en stigende ledighed, kommer der ingen stramninger for de forsikrede ledige, som jeg også var inde på i mit første indlæg. Det har været en væsentlig forudsætning for os, fordi vi var klar over, at vi kunne komme til at stå i den situation, at ledigheden ville stige.

Selv om regeringen fører en politik, der fører til flere ledige, og beskæftigelsen bliver mindsket, skal vi da ikke stå i den situation, at vi skulle piske de forsikrede ledige. Det har vi altså heller ikke gjort, og derfor er jeg meget glad for det klare tilsagn, der kom her med konstateringen af, at man ikke forringer forholdene for de forsikrede ledige.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Dette er givetvis noget, man har lært oppe i Jørlunde: hvordan man skal dreje argumentationen fuldstændig væk fra det centrale.

Vi sidder og forhandler om en stor arbejdsmarkedsreform, hvis formål er at kvalificere arbejdsløse til at kunne genindtræde på arbejdsmarkedet, og så skal jeg pludselig beskyldes for at påstå, at Socialdemokratiet har lavet aftaler om at sætte dagpengeydelse ned. Det indgår slet ikke i forhandlingerne, og i øvrigt indgår der heller ingen garanti overhovedet for, at regeringen ikke kan gøre det med et andet flertal, for det vedrører slet ikke emnet.

Det eneste, jeg konstaterede, var bare, at der er nogle arbejdsløse, som får nedsat deres ydelser, nemlig de arbejdsløse, som ikke er i a-kasser, men er omfattet af kontanthjælpsordningen. Jeg konstaterer også, at Socialdemokratiet har ændret opfattelse fra forud for forhandlingerne til nu efter forhandlingerne, og det er sådan set det eneste. Jeg vil gerne bekræfte, også over for hr. Bjarne Laustsen, og jeg vil også gerne skrive 100 gange i et brev, hvis jeg har god tid, at a-kasserne behøver ikke være kedede af eller bange for, at ydelsen til en arbejdsløs vil gå ned som følge af denne reform.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Da vi nu er i gang med behandling af ændringsforslagene, vil jeg godt starte med at konstatere, at Enhedslistens bidrag til behandlingen af lovforslagene her ikke har været helt forgæves, og det må vi jo glæde os over. Det så ellers sort ud, da det lykkedes regeringen at sylte alle partier minus SF og Enhedslisten ind i det arbejdsmarkedsforlig, der er grundlag for lovforslagene.

Ikke desto mindre er der et af de ændringsforslag, ministeren har stillet, som efter min mening giver en klar forbedring af det først fremsatte lovforslag. Det handler om ændringsforslag nr. 9 til L 61, som giver ministeren ret til at fastsætte regler om, at en ledigs pligt til at tage imod et tilbud bortfalder, når den ledige har ordinært arbejde på mindre end fuld tid. Hurra, det er et godt forslag! Vi har jo i Enhedslisten igen og igen peget på, at mange løstansatte og vikarer risikerede at komme i klemme med omlægningen af dagpengeforbruget fra timer til uger under de første 12 måneders arbejdsløshed. Vi gjorde det under førstebehandlingen, og vi gjorde det under udvalgsbehandlingen, hvor problemet i øvrigt også blev rejst såvel mundtligt som skriftligt af faglige organisationer.

Hovedproblemet er, at den nye beregning af dagpengeforbruget risikerede at sende folk med rimelig fast tilknytning til det ordinære arbejdsmarked som f.eks. vikarer, reservetjenere og mønstrede havnearbejdere ud i aktivering, så de ikke kunne passe deres almindelige arbejde. Godt nok har ministeren i hele forløbet affærdiget problemet med, at det kun ville berøre et ubetydeligt antal mennesker. Men nu ligger ændringsforslaget her, og det er vi godt tilfredse med.

Kl. 11.35

Jeg vil så tilføje, at vi selvfølgelig stadig mener, at den sikreste løsning på problemet vil være at opretholde de nuværende regler om forbruget af dagpenget; dels fordi lovgivning er mere langtidsholdbar end at overlade det til ministeren at fastsætte reglerne administrativt, dels fordi vi ofte ser, at administrative regler om, hvem der kan fritages for aktivering, ikke omfatter alle de mennesker, der burde fritages. Der er bl.a. tale om grupper, som kan have et meget svingende eller sæsonbetonet antal arbejdstimer, og det er selvfølgelig også baggrunden for, at vi fastholder det ændringsforslag, vi har stillet sammen med SF om at fastholde dagpengeforbruget i timer i de første 12 måneder. Men vi an-

erkender, at ministeren er blevet klogere, når det handler om løst ansattes dagpenget.

Med hensyn til ændringsforslaget om bevarelse af de nuværende dimittendregler, som vi også har stillet sammen med SF, synes jeg, at bilag 26 til L 60 bør være pligtlæsning for alle, der har bare den mindste interesse i et velfungerende arbejdsmarked. Bilaget handler om henvendelsen fra Træ-Industri-Byg Ungdom, som klart og tydeligt præciserer og forklarer, hvordan ændringen i dimittendreglerne ikke alene vil være en forringelse for nyudd lærte håndværkere og andre nyuddannede, men også vil forringe mulighederne for integration på arbejdsmarkedet og i sidste ende betyde løntryk og konkurrenceforvridning mellem forskellige mestre. For dem, der måske ikke har det store, praktiske kendskab til, hvordan verden ser ud fra f.eks. en tømrerlærings synspunkt, vil jeg citere en bid af henvendelsen fra TIB-Ungdom:

»Som det forholder sig i dag, er der mange mestre, der har lavet lokalaftaler om at beholde de nyuddannede i minimum 3 måneder efter endt uddannelse. Dette fremmer integrationen på det danske arbejdsmarked. Erfaringerne viser, at det er meget lettere at få arbejde, hvis man har gået som svend i en periode hos den mester, der har uddannet én.«

Det er ikke, fordi jeg tror, at dette får forligspartierne til at bryde grædende sammen og tilstå forbrydelsen på området. Men det kan måske medvirke til at gøre det klart for i hvert fald nogle – især folk med socialdemokratisk sindelag – at det er vigtigt at få lavet reglerne om på dette område for at gavne nyudd lærte tømrere og andre nyuddannede og for at gavne hele arbejdsmarkedet.

Jeg har også en kommentar til ændringsforslaget om at bevare de nuværende regler for direktoratets tilsyn med a-kasserne. Jeg vil bare slå fast, at undersøgelse på undersøgelse, benchmarking efter benchmarking, som det hedder, har vist, at a-kassernes rådighedstilsyn og skøn fungerer upåklageligt. Et skærpet tilsyn er udtryk for unødvendigt bureaukrati, unødvendig kontrol og unødvendig centralisering, når tingene fungerer upåklageligt. Det er spild af penge, og det er også uværdigt over for såvel de arbejdsløse som for de ansatte i a-kasserne, der tager det alvorligt også at vise menneskelige hensyn, og som tager udgangspunkt i sund fornuft ud over selvfølgelig at tage udgangspunkt i reglerne.

Afslutningsvis vil jeg godt komme med en enkelt kommentar til hr. Ole Vagn Christensen, som forsvarede forslaget – ikke først og fremmest på grund af dets indhold, for det er jo på en række områder uforsvarligt – men fordi der på nogle andre områder blev bygget diger omkring forsikringsystemet og, måtte jeg forstå, dermed også omkring den faglige organisering. Dette ræsonnement er forkert.

Hvad er grunden til, at der er folk, der kan føle en berettiget utryghed ved, at man giver de østeuropæiske lande mulighed for at komme med i EU? En ret, som vi i øvrigt fra Enhedslistens side mener, at de har og skal benytte, hvis der er et demokratisk flertal, der går ind for det. Jo, man er bange for, at det danske arbejdsmarked skal få en tilstrømning af arbejdskraft, som er villig til at arbejde for en langt lavere løn, fordi deres udgangspunkt er så meget dårligere.

Og derfor er hele problemet med det forslag, Socialdemokratiet har været med til at gennemføre, at man øger den gruppe af folk med tilknytning til det danske arbejdsmarked, der får en understøttelse eller en ydelse, som man reelt ikke kan leve af. Man øger antallet af folk, i denne sammenhæng 35.000, som er villige til at gå ud på arbejdsmarkedet og sælge sig for hvad som helst for at få mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 11.40

Det er en trussel mod den faglige organisering; det er en trussel mod a-kasse-systemet, og det er en trussel mod velfærdssamfundet, og derfor må jeg desværre sige, at det dige, man har opbygget, måske har været tænkt som et dige, men i virkeligheden er hullet som en si.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var genialt gjort af hr. Søren Søndergaard at få sammenknyttet det illegale arbejdsmarked og forsikringsystemet og de kontanthjælpsmodtagere, som kun har ledighed som problem og derfor bliver beregnet efter nogle nye regler, hvor de sådan set ikke kan komme i den situation, at de kan få noget mere eller meget mere end folk i dagpengesystemet.

Når jeg synes, det er genialt, er det sådan set bare et andet ord for at bringe total forvirring. Men vi er jo heldigvis i den situation, at vi får mulighed for diskutere hele problemstillingen omkring illegal arbejdskraft. Vi har også i Arbejdsmarkedsudvalget diskuteret problemerne

med den illegale arbejdskraft, og jeg tror, det er bedst, at vi løser tingene på den måde. Men jeg tror også stadig, at forsikringsystemet er bedst tjent med, at det er beskyttet af diger, som ikke kan undergraves af kontanthjælpsmodtagere, der kun har ledighed som problem.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg godt takke den socialdemokratiske ordfører for komplimenten, og derefter vil jeg sige, at vi er sådan set ikke frygtelig nervøse for spørgsmålet om det illegale arbejdsmarked, når det drejer sig om folk, der kommer fra Østeuropa. Vi mener, at det problem har været overvurderet, og det hænger selvfølgelig sammen med, at der skal meget til, før folk bevæger sig fra ét land til et andet og arbejder illegalt med de risici, det indebærer, og de problemer, det indebærer.

Derimod er vi meget mere nervøse for ikke et illegalt, men et sort arbejdsmarked i Danmark, hvor arbejdet ikke bliver udført af udenlandske arbejdere og håndværkere, men af danske arbejdere og håndværkere. Det er vi meget mere nervøse for, for det betyder jo, at Petersen og Hansen og Svendsen, bl.a. som følge af den reform, der bliver vedtaget her – »reform« bliver den kaldt, men det er den jo ikke; den er en »deform«, men o.k. – bliver tvunget ud i nogle levevilkår, der gør, at de er villige til f.eks. at tage sort arbejde. Det er det store problem, og det er i virkeligheden meget mere alvorligt end truslen fra østeuropæisk arbejdskraft.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Søren Søndergaard fører sig højt op, og det kan jeg også godt forstå. Men jeg er glad for bemærkningerne om den illegale arbejdskraft, for jeg har selv den samme opfattelse. Jeg er heller ikke bange for udvidelsen med Østeuropa.

Så er der spørgsmålet, om det, at de mennesker kan få beløbet sat ned, skulle føre til, at de fik sort arbejde. Det kan da godt være, at det måske var en glæde for dem, at de fik noget sort arbejde, så de kom helt ud af systemet, men jeg skal ikke appellere til, at de går ud og laver sort arbejde. Det er jo ikke vores opgave at gøre det her i Folketinget. Men det, der ligger i det, er, at de kan få noget ordinært arbejde, og ganske få timer kan jo rette tingene op.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er glad for, at den socialdemokratiske ordfører ikke vil benytte Folketingets talerstol til at opfordre til sort arbejde. Det synes jeg er betryggende, men det er sådan set slemt nok, at det forslag, som Socialdemokratiet stemmer for, reelt fører til det. Virkeligheden er, at unge mennesker under 25 år skal leve for 1.400 kr. om måneden til alt, der ikke vedrører huslejen – 1.400 kr. om måneden! Realiteten er jo, at det kan man ikke.

Kl. 11.45

Det, der vil ske, fordi arbejdsløsheden er stigende, fordi det nogle steder er vanskeligt at få arbejde, er, at folk vil føle sig tvunget til at tage sort arbejde eller supplere det lille beløb med en eller anden form for anden indtægt.

Det er en trussel imod a-kasse-systemet. Det er en trussel mod aftalesystemet. Det er en trussel mod den faglige organisering, og der håber jeg, at vi fra Enhedslisten og Socialdemokratiet vil stå sammen om at forhindre den trussel.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne have hr. Søren Søndergaard til at bekræfte følgende udsagn: At det faktisk i en tid, hvor a-kasserne og fagforeningerne taber medlemmer, kan lykkes at få organiseret flere og få folk ind i det system, som jeg tror både Enhedslisten og Socialdemokratiet er tilhængere af.

Det var f.eks., da det lykkedes SiD at få lavet en overenskomst på avisområdet, et område, som har været uorganiseret og ikke særlig struktureret på nogen mulig måde. Men på baggrund af, at det er lykkedes at få lavet en overenskomst, er medlemmerne faktisk strømmet ind. Det er jo nøjagtig det, vi gerne vil med alle dem, som står udenfor i dag, nemlig at få folk organiseret og få dem ind i det rigtige system.

Derfor er der alle incitamenter i denne aftale til, at folk melder sig ind og får det system, som gør, at vi kan have vores kollektive aftaler som værn imod alt det dårlige.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige til hr. Søren Søndergaard, at det kan jo godt være, vi ikke bliver enige om, hvad diger skal bruges til. Jeg mener helt klart, at diger skal bruges til, at man sikrer det, der er indenfor, mod, at det kan blive undergravet.

Derfor drejer det sig også om, at man sørger for, at det, der kan undergraves, sådan set ikke kan få nogen fortrinsret. Det er det, jeg mener der ligger i de forslag, der her er lagt frem.

Angående det med ungeindsatsen er det bedste, et samfund kan gøre, jo sådan set det, vi så dengang vi tog fat omkring de unge og fik fjernet ungdomsarbejdsløsheden, som var et langt, langt større problem for mange, mange mennesker uden for den gruppe, som var ramt, fordi det også drejede sig om deres familier og alt det der.

Derfor, da vi kunne give uddannelse i stedet for, gik det den rigtige vej.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Over for hr. Bjarne Laustsen kan jeg bekræfte, at SiD har gjort en stor og fantastisk flot indsats for at organisere avisbudene, og fuldstændig uanfægtet af den her diskussion eller måske netop på grund af den skal den indsats, som fagbevægelsen gør for at organisere folk uden for det traditionelle arbejdsmarked, bestemt fortsættes.

Jeg kan bare konstatere, at muligheden for at få folk til at melde sig ind og betale ikke er stigende, jo mindre folk får. Jo mindre folk får, jo vanskeligere er det faktisk at få succes med den opgave.

Så vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen om diger, at det lyder jo, som om der er nogle, der har valgt at stå uden for fagbevægelsen. Det er der utvivlsomt også. Men det er jo ikke den største gruppe, vi snakker om her. Den største gruppe, vi snakker om, er de folk, der ikke er i fagbevægelsen og ikke er i forsikringssystemet, fordi de aldrig har haft mulighed for at komme ind i forsikringssystemet.

Selvfølge ved hr. Ole Vagn Christensen, at det kræver en pæn portion arbejde inden for en relativt kort periode at komme ind i forsikringssystemet. Derfor er der tale om folk, der ikke er i forsikringssystemet, fordi de aldrig har fået lov at være med i klubben.

Men der er også folk, der ikke er i forsikringssystemet – og det kan folk fra Nordjylland, det kan folk fra Lolland og andre steder bekræfte – fordi de er blevet smidt ud af forsikringssystemet, fordi de ikke har haft arbejde nok på grund af arbejdsløsheden, ikke af egen vilje.

Så er der endelig den tredje årsag til, at folk ikke er i forsikringssystemet, og det er prisen. Det er klart, at der ikke er mange penge at rutte

med til at være i forsikringssystemet, når man får 1.400 kr. om måneden.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke hr. Søren Søndergaard for de pæne og rosende ord om ændringsforslag nr. 9 til lovforslag nr. L 61. Det lundede under debatten, og det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 11.50

Der har været fokus på de nye 1-månedssamtaler om de lediges oplysninger til CV-banken. Samtalen skal finde sted for at sikre, at de oplysninger, der ligger i CV-banken, er fyldestgørende og korrekte og kan bringe den ledige hurtigt i beskæftigelse igen.

Spørgsmålene har drejet sig om, hvem der skal kunne afholde disse samtaler. Som det fremgår af lovforslaget og det ændringsforslag, jeg har stillet, er det fastsat, at CV-samtalen afholdes af arbejdsformidlingen, kommunen, arbejdsløsheds-kassen eller en anden aktør. Jeg vil gerne slå fast, at a-kasserne ikke vil have en særstilling i forhold til inddragelse af andre aktører.

I denne første fase af lovgivningen, hvor vi udmønter aftalen om flere i arbejde, afholder arbejdsformidlingen og a-kasserne disse samtaler for forsikrede ledige og kommunerne for ikke-forsikrede ledige, indtil andre aktører inddrages.

Da der må siges at være tale om en naturlig service og vejledning over for a-kassernes egne medlemmer på linje med den vejledning af egne medlemmer, som a-kasserne i øvrigt er pålagt, vil kasserne ikke modtage kompensationer herfor.

Ser vi på ønsket om generelt at inddrage en bred vifte af andre aktører i arbejdsmarkedsindsatsen, vil dette blive sikret gennem de almindelige regler om udbud.

De eksisterende rammeaftaler med andre aktører vil i nogen grad kunne anvendes som led i den ændrede arbejdsmarkedsindsats, og det forventes, at nye rammeaftaler for bl.a. kontaktføreløb, f.eks. inklusive CV-aftalen, vil kunne være indgået omkring midten af 2003.

Det har også været nævnt, at omlægningen af opgørelsen af ydelsesforbruget fra timer til uger i dagpengeperioden vil have betydning i forhold til aktiveringstidspunktet og spørgsmålet om unødigt aktivering.

Indledningsvis skal jeg bemærke, at omlægningen af opgørelsesmetoden fra timer til uger i den gældende dagpengeperiode er en naturlig

konsekvens af, at sondringen mellem dagpenge- og aktivperiode ophæves. Denne sondring var en følge af de gældende regler om ret og pligt til aktivering i op til fuld tid i aktivperioden, hvor det kan være relevant, at personer med regelmæssig beskæftigelse ikke omfattes af den massive aktiveringsindsats efter 1 års ledighed. Disse personer undgik derfor typisk at skulle aktiveres.

Det er korrekt, at ændringen kan få betydning for aktiveringstidspunktet og kontakten med arbejdsformidlingen, specielt for grupper med udbredt lav ledighed. Ved at tælle uger i stedet for timer vil man hurtigere skulle have 3-månederssamtaler med arbejdsformidlingen, a-kassen eller andre aktører.

Et af hovedformålene med »Flere i arbejde« er så hurtigt som muligt at få ledige tilbage i beskæftigelse og dermed øge det effektive arbejdsudbud. Derfor er det hensigtsmæssigt, at man også i forhold til disse typisk stærkere ledige hurtigere får kontakt, men jo ikke nødvendigvis til aktivering, snarere direkte til beskæftigelse.

I forhold til spørgsmålet om mulig unødigt aktivering af disse grupper er hensigten med »Flere i arbejde« netop, at arbejdsformidlingen får mulighed for at tilrettelægge formidlingsindsatsen og aktiveringsindsatsen fleksibelt og individuelt. Det sikrer således, at der tages hensyn til den lediges almindelige tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg skal endvidere bemærke, at jeg for at gøre det helt klart har stillet et ændringsforslag til L 61, hvor der vil ske en videreførelse af de gældende principper om bortfald af pligt til tilbud i situationer, hvor den pågældende har ordinær beskæftigelse på mindre end fuld tid. Pligten til aktivering vil således bortfalde ved ordinær beskæftigelse på 20 timer eller mere pr. uge.

Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at der også med de gældende regler om timeopgørelse vil kunne forekomme tilfælde, hvor en forsikret delvis ledig med mindre end 20 timers ordinær beskæftigelse om ugen skal have tilbud. I disse situationer vil man bestræbe sig på at give et tilbud, som kan forenes med den pågældendes ordinære beskæftigelse.

Jeg skal endelig bemærke, at efter gældende regler er retten til supplerende dagpenge på fast nedsat tid begrænset til dagpenge i 52 uger inden for 70 uger, og denne regel bibeholdes.

Kl. 11.55

Vedrørende det rejste spørgsmål om seniorer vil vi gøre en ekstra indsats på dette område ved

at opdyrke netværk og jobklubber og målrettet bruge Beskæftigelsesministeriets seniorpulje til at understøtte seniorpolitik i virksomhederne. De regionale arbejdsmarkedsråd skal nu prioritere, hvilke initiativer der skal tages for at sikre den mest effektive indsats med at få de ældre tilbage på arbejdsmarkedet.

Jeg takker for flertallet til reformen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Der er grund til at kvittere, når ministeren har lyttet og også er klar til i udformningen og implementeringen at lytte til de indvendinger, der er kommet.

Men jeg spurgte helt klart og tydeligt på baggrund af de mange – 645.000 – samtaler, der skal afholdes inden for den nærmeste fremtid, om det ikke var hensigtsmæssigt at udskyde det, sådan at man fik lidt bedre tid inden ikrafttrædelsen, så man måske kunne vente til den 1. juli.

Det her kan blive til noget negativt, hvis man håndterer det forkert. Men for alle, der skal løse den her opgave, hvor ikke mindst arbejdsformidlingen spiller en central rolle – vi har haft problemer med Amanda og alt mulig andet tidligere – er det bedre, for at vi ikke skal få nogle problemer derude, at vi får en lang og fornuftig tid til indkøringen.

Så vil jeg selvfølgelig også gerne kvittere for det ændringsforslag, der er stillet, men jeg havde forventet, at det allerede var med i de 20 timer. Men når ministeren siger, at det skal være på en fleksibel indsats, har ministeren alligevel vurderet, at det, der er over 20 timer, det, der er derover, det er o.k., men hvis det er under, så skal der være fastsatte krav fra ministerens side. Det er det, jeg synes er lidt uhensigtsmæssigt.

Der burde være en større fleksibilitet i det her, for vi ved jo også godt, at det er svingende. Nogle gange har man måske 18 timer, andre gange måske 25 timer på en uge; det er de eksempler, vi har set. Derfor synes jeg, at ministeren skulle lytte til de meget klare indvendinger, der er kommet imod det, og det kan simpelt hen klares ved denne udformning, når loven skal implementeres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkeds politik. (Individuelt kontaktføreløb, minimumskrav m.v.).

Ændringsforslag nr. 1-8, 9, 10-14, 15-17 og 18 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Ændring af rådgivningsreglerne, ændring af reglerne for offentlig jobtræning, nedsættelse af kontanthjælp og introduktionsydelse efter 6 måneder m.v.).

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges endelig afstemning om lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Nyberegning for dimittender m.fl., forenkling af dagpenge- og aktivperiode, rådgivningsregler m.v.).

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 9 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 9 stemte for, 97 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 7 stemte for, 97 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 12.00

Formanden:

Jeg skal meddele Tingets medlemmer, at hvis der bliver fremsat forslag til vedtagelse i forbindelse med forespørgsel nr. F 20, vil afstemning blive udsat til Folketingets møde i morgen, fredag den 6. december 2002.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, og jeg gør opmærksom på, at der meget hurtigt vil være afstemninger, når mødet genoptages.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 63: Forslag til lov om ændring af lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. (Støtte til arbejdsredskaber m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 18/11 2002. Betænkning 27/11 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 64: Forslag til lov om ændring af ferieloven. (Rentefkast af FerieKonto).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 18/11 2002. Betænkning 27/11 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Dette lovforslag, som vi her behandler, har vi jo hørt mange ord om. Når det drejer sig om ordet tyveri, må man ikke bruge det, men andre ord må man ligesom godt bruge. Og vi fik jo en belæring i, hvor mange forskellige ord der kan bruges her. Men uanset hvor mange forskellige ord, man kan bruge, er der jo tale om – og det vil jeg godt bede om at få bekræftet af Dansk Folkeparti – at Dansk Folkeparti med det forslag, der ligger her, er med til at konfiskere lønmodtageres penge.

Og så må jeg spørge: Er det her en engangsforeteelse, eller kan vi se frem til, at man også i fremtiden vil konfiskere lønmodtageres penge? Kan vi få et klart svar på, at der har været en første og nu anden gang, og at det også er sidste gang?